

РАН БОСИЛЕК ЖИВА ВОДА

chitanka.info

Имало едно време един цар. Той бил тежко болен. Никой не вярвал, че ще оздравее. Царят имал трима синове. Един ден те се усамотили в царската градина и седели мълчаливи и отчаяни.

Дошел при тях белобрад старец. Попитал ги:

— Защо сте толкова натъжени, царски синове?

— Как да не сме натъжени, дядо, когато баща ни е на смъртно легло. Никой не вярва, че ще оздравее.

Старецът отговорил:

— Може да оздравее, ако сръбне жива вода. Но тя се трудно намира.

— Ние ще намерим! — рекли царските синове.

Тръгнал най-големият син да дири жива вода.

Срещнал едно човече. То го попитало:

— Накъде отиваш, пътнице?

— Не е твоя работа! — отвърнал царският син и заминал по-нататък.

Минал през много тесен проход и останал залостен между скалите.

Като не се върнал първият брат, тръгнал вторият.

Срещнал същото човече. То попитало:

— Накъде отиваш, пътнице?

— Върви си по пътя! На тебе сметка няма да давам! — отвърнал царският син.

— И ти не ще случиш добро из пътя, високомерно човече.

И този брат попаднал в тесен проход. И той останал залостен между скалите.

Тръгнал най-малкият брат да дири жива вода. И той срещнал човечето.

— Накъде бързаш, пътнице?

Момъкът отговорил:

— Тръгнал съм да диря жива вода за болния си баща, добро човече. Знаеш ли къде мога да намеря?

— Ще ти кажа — отговорило човечето. — Вземи тая желязна пръчка и тия два хляба. Ще стигнеш омагьосан дворец. С пръчката ще удариш три пъти портата на двореца и тя ще се отвори. Зад вратата лежат два лъва. Те ще зинат да те разкъсат. Хвърли по един хляб в устата им и те ще се укротят. В двора тече жива вода. Втурни се, налей

вода и побързай да напуснеш двореца преди пладне! Иначе портата ще се заключи и ти ще останеш вътре.

Царският син поблагодарил на човечето, взел пръчката и хлябовете, па продължил пътя си.

Стигнал двореца. Видял, че всичко било така, както човечето му казало.

При третия удар портата се отворила. Като хвърлил хлябовете, лъвовете се укротили. Той влязъл свободно в двореца. В една голяма стая стояли омагьосани князе. Той свалил пръстените от пръстите им. Взел един меч и хляб, които съгледал в стаята. После влязъл в друга стая, гдето видял чудна хубавица.

Тя се зарадвала, като го видяла, и рекла:

— Ти ме избави. И аз ще се омъжа за тебе. Ще станеш цар на моето царство. Сега ще занесеш живата вода на баща си. Като се върнеш след една година, ще отпразнуваме сватбата. Иди налей от живата вода в двора. Но гледай да излезеш от двореца преди пладне!

Момъкът налял вода и си тръгнал.

Минал пак край човечето.

Като видяло меча и хляба, то казало:

— Много добре си направил, царски сине, че си взел меча и хляба. Тоя меч побеждава безбройни войски. А хлябът изхранва цели полкове и никога не се свършва. Ти си добър момък и заслужаваш тая награда. А братята ти нека стоят притиснати между скалите.

Царският син се помолил на човечето да пусне братята му. То изпълнило молбата му и освободило братята.

Малкият брат им разказал как налял жива вода и как след една година ще се венчае за царската дъщеря.

Братята тръгнали да си отидат. Минали през едно царство, гдето имало война и нечуван глад. Царят бил отчаян. Малкият брат отишъл при него. Дал му хляба и меча. С хляба царят нахранил и войската, и народа, а с победоносния меч сразил враговете си.

Царският син си взел меча и хляба, па тръгнал заедно с братята си.

По пътя лошите братя прелели скришом живата вода в друго стъкло, което взели със себе си. А стъклото на брата си напълнили с морска вода.

Стигнали в къщи. Малкият брат дал на баща си стъклото, за да сръбне от живата вода. Щом пийнал царят от горчивата морска вода, станало му още по-зле. Започнал да охка. По-големите братя дошли при баща си и рекли:

— Брат ни иска да те отрови с тая горчива вода. Ние ти носим истинска жива вода.

Щом пийнал бащата, болестта му изчезнала.

Той се разсърдил на малкия си син и го пропъдил вън от царството.

След известно време при стария цар пристигнали три коли със злато и скъпоценни камъни за най-малкия му син. Изпратил ги царят, комуто той помогнал да нахрани народа си и да победи враговете си.

Тогава старият цар си помислил: „Дали пък моят син е невинен“. И той се разкажал, гдето изгонил сина си. Заповядал да разгласят по всички царства, че неговият син може да се върне, защото го е простил.

През туй време приближил денят, когато царската дъщеря трябвало да посрещне своя годеник. Тя заповядала да постелят улицата, що водела към двореца, с чисто злато и казала на пазачите:

— Тоз, който язди посред улицата по златото, той е моят истински годеник, а който се бои да язди по златото, не бива да го пуцате в двореца.

Като приближило времето, когато трябвало да се яви царският син при царкинята, най-големият брат си рекъл: „Трябва да побързам да ида при царската дъщеря. Ще се представя за неин избавител. Тя ще се омъжи за мене и аз ще наследя царството й.“

Той яхнал коня. Стигнал пред двореца на царската дъщеря. Видял улицата, постлана с чисто злато, и си рекъл: „Не бива да карам коня по тая чиста улица, постлана със злато“. И той отбил коня вдясно.

Стигнал пред царските порти, но пазачите го спрели и рекли:

— Върни се, защото ти не си истинският годеник на царската дъщеря!

Скоро тръгнал и вторият брат. Стигнал до златната улица. Конят стъпил с един крак върху златото. Царският син си казал: „Не бива конски крак да хаби тая златна настилка!“ И той отбил коня вдясно.

Стигнал пред царските порти. Пазачите го спрели и рекли:

— Върни се, защото и ти не си истинският годеник на царската дъщеря!

Като дошел уреченият ден, най-малкият брат решил да отиде и той при царската дъщеря, за да ѝ изкаже своите мъки и неволи.

Запътил се към двореца и мислел само за нея. Дори не съгледал златната улица. Конят му минал по златото. Стигнал пред двореца. Срећнала го царската дъщеря радостно и рекла:

— Ти си моят избавител и господар на моето царство.

Сватбата била отпразнувана. Царската дъщеря съобщила на мъжа си, че баща му го простил и го вика да отиде при него.

Той отишел при баща си и му разказал как братята го измамили.

Старият цар искал да ги накаже, но те вече били забягнали зад девет планини и морета и никога не се върнали вече.

А малкият брат и чудната хубавица живели дълги години радостни и честити.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.